

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS 1. RENDELETE
az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról
 (HL 17., 1958.10.6., 385. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	A Tanács 920/2005/EK rendelete (2005. június 13.)	L 156	3	2005.6.18.
► <u>M2</u>	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	2006.12.20.
► <u>M3</u>	A Tanács 517/2013/EU rendelete (2013. május 13.)	L 158	1	2013.6.10.

Módosította:

► <u>A1</u>	Dánia, Írország és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának csatlakozási okmánya	L 73	14	1972.3.27.
► <u>A2</u>	Görögország csatlakozási okmánya	L 291	17	1979.11.19.
► <u>A3</u>	Spanyolország és Portugália csatlakozási okmánya	L 302	23	1985.11.15.
► <u>A4</u>	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	1994.8.29.
► <u>A5</u>	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	2003.9.23.

▼B**A TANÁCS 1. RENDELETE****az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról**

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG TANÁCSA,

tekintettel a Szerződés 217. cikkére, amelynek értelmében a Közösség intézményeinek nyelvhasználatára vonatkozó szabályokat a Bíróság eljárási szabályzatában foglalt rendelkezések sérelme nélkül a Tanács egyhangúlag határozza meg;

mivel az a négy nyelv, amelyeken a Szerződés megszövegezték, egyben a Közösség egy vagy több tagállamának hivatalos nyelve;

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

▼M3*1. cikk*

Az Unió intézményeinek hivatalos nyelvei és munkanyelvei az angol, a bolgár, a cseh, a dán, az észt, a finn, a francia, a görög, a holland, a horvát, az ír, a lengyel, a lett, a litván, a magyar, a máltai, az olasz, a német, a portugál, a román, a spanyol, a svéd, a szlovák és a szlovén.

▼B*2. cikk*

Azok az okmányok, amelyeket egy tagállam, vagy a tagállamok valamelyikének joghatósága alá tartozó személy a Közösség intézményeinek küld, a feladó választása szerint a hivatalos nyelvek bármelyikén készülhetnek. A válasz ugyanazon a nyelven készül.

3. cikk

Azokat az okmányokat, amelyeket a Közösség valamely intézménye küld egy tagállamnak vagy a tagállamok valamelyikének joghatósága alá tartozó személynek, az adott állam nyelvén kell megszövegezni.

▼M2*4. cikk*

A rendeleteket és az egyéb általánosan alkalmazandó dokumentumokat a hivatalos nyelveken kell megszövegezni.

5. cikk

Az *Európai Unió Hivatalos Lapját* a hivatalos nyelveken kell közzétenni.

▼B*6. cikk*

A Közösség intézményei eljárási szabályzataikban kiköthetik, hogy meghatározott esetekben melyik nyelvet kell használni.

▼B

7. cikk

A Bíróság saját eljárási szabályzatában állapítja meg, hogy eljárásai során mely nyelveket alkalmazza.

8. cikk

Amennyiben egy tagállamban egynél több hivatalos nyelv létezik, az alkalmazandó nyelvre – az adott állam kérésére – jogának általános szabályai vonatkoznak.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.